

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در یونگه ولت - Junge Welt

نویسنده: ویبکه دیل

فرستنده: علی کاظمی

۱۹ اگست ۲۰۲۲

بازی با آتش

الصدر هم در بحران کنونی عراق مقصر است. حل مشکل فقط با همکاری او ممکن است.

مناقشه ای که در حال حاضر بر سر تشکیل دولت در عراق بوجود آمده است، ظاهراً به بن بست لاینحلی رسیده است، که خطر تشدید خشونت در این کشور را در بر دارد.

این انشعاب مستقیماً در «اردوگاه» شیعیان صورت می گیرد و در نتیجه از اکثریت جمعیت کشور را تحت تأثیر خود قرار می دهد.

بر این اساس، روند سیاسی در بین النهرین با آنچه شاید بزرگترین مشکل آن از زمان جنگ غیرقانونی بین ایالات متحده آمریکا و بریتانیا در سال ۲۰۰۳ و پس از آن اشغال آن کشور است، مواجه است، که بر اساس آن نظام سیاسی به وجود آمد که بر اساس معیارهای فرقه ئی و حمایت از خویشاوند گرائی و فساد سازماندهی شده است.

مقتدی صدر روحانی شیعه و برنده انتخابات پارلمانی اکتوبر گذشته، با توقع بی جای خود مبنی بر گنجاندن قوی ترین نیروهای سیاسی (شیعه) در تشکیل حکومت، خلاف سنت، تشکیل «دولت اکثریت» شامل حزب دمکرات کردستان و «ائتلاف حاکمیت» سنی، این وضعیت دشوار را به وجود آورد.

زیرا او در واقع بدون این که خودش اکثریت دوسوم لازم را در پارلمان داشته باشد، «چارچوب هماهنگی»، دومین بلوک سیاسی بزرگ را کنار گذاشت، او با این تصمیم بدون شک با آتش بازی می کند. اما الصدر آنچنان هم که ادعا می شود در اقداماتش غیرقابل پیش بینی و غیرشفاف نیست. و این که او را در همه کشورهای ایدئولوژیک که قرار می دهند و به او منتسب می کنند چندان مناسبی با او نداشته و جواب نمی دهد:

شعار او «نه شرقی نه غربی» که مستقیماً نقل قولی از «رهبر انقلاب» ایران، آیت الله روح الله خمینی است، را به هیچ وجه نمی توان شعاری «ضدایرانی» توصیف کرد، حتی اگر این واقعیت با افکار واهی «دیپلمات ها» و مفسران غربی مطابقت نداشته باشد.

به خصوص نباید فراموش شود، که پیش از این، الصدر به عنوان «بزرگترین دشمن واشنگتن» طبقه بندی می شد که به همراه ارتش مهدی خود با نیروهای نظامی خود مقاومت شدیدی در برابر نیروهای اشغالگر امریکا و انگلیس انجام دادند.

بسته به این که آیا او با نیروهای طرفدار غرب مورد حمایت ترکیه و کشورهای خلیج فارس ائتلاف می کند، آیا به عربستان سعودی سفر می کند یا در سفری دولتی به ایران، آهنگ صدای جریان رسانه های غربی تغییر می کند. این نشان می دهد روحانی کاریزماتیک و برادرزاده آیت الله العظمی معروف و متفکر مهم شیعه محمد باقر صدر که در سال ۱۹۸۰ توسط رژیم صدام حسین اعدام شد، تنها در مانور ماهرانه بین قطب های مختلف نفوذ در عراق تا حد کمال تسلط دارد.

ممکن است الصدر ابتداء با «عقب نشینی» خود به کف خیابان یک اشتباه محاسباتی کرده باشد. اما او می داند که «مخالفان» او، که او با آنها مرز ایدئولوژیک مشترکی دارد، نیز نمی توانند بدون موافقت و تأیید او هم عملی انجام دهند.

علی رغم دو پیروزی متوالی در انتخابات، او مراقب بود که از مرکز قدرت که به فساد معروف است فاصله بگیرد تا اعتبار خود را حفظ کند، در عین حال وفاداران خود را محکم در دستگاه دولتی مستقر کرده است. با توجه به وضعیت نامطمئن اجتماعی و اقتصادی عراق، و ساختمان اکثریت پارلمانی و فاجعه احتمالی که یک جنگ داخلی شیعیان به همراه خواهد داشت، این دو «اردوگاه» نمی توانند دست کم در درازمدت برای رسیدن به توافقی تلاش نکنند.

این نکته در واقع زمانی مهم می شود که باید فرض کرد که نتیجه انتخابات احتمالی جدید آنقدر ها هم از نتایج انتخابات سال گذشته متفاوت نخواهد بود که منجر به تشکیل آسان دولت در عراق شود.